

til Folketingets Affattelse. Ved 2den Behandling havde Udvalget foreslaaet nogle mere betryggende Forholdsregler med Hensyn til Udelevering af Mælk i Tilfælde af Udbrud af en ondartet smitsom Sygdom blandt Kvæget end Opvarmning til 70 Gr. Naar man imidlertid nu foreslaar at genoptage denne Bestemmelse om Opvarmning til 70 Gr., saa er det, fordi det er kommet til Udvalgets Kundskab, at man andetsteds har mere Betænkelighed ved den af Landstinget vedtagne Bestemmelse, medmindre man her gik ind paa at give Gjerne en Erstatning for muligt Tab i Anledning af de under Udbrud af en ondartet smitsom Sygdom trufne Forholdsregler. Udvalget kan ikke tilraade, at man indlader sig herpaa, men vil hellere gaa ind paa at opgive de Bestemmelser, som man havde anbefalet at optage i Stedet for Opvarmning til 70 Gr. Man anser vel den Forandring, der her blev vedtagen ved 2den Behandling, for hensigtsmæssig i og for sig, men kan ikke tillægge den saa stor Bigtighed, at man af Hensyn til den kan ønske at lægge Lovforslaget nogen Hindring i Vejen. — Hvad Endringsforslaget Nr. 2 angaar, vil det erindres, at Ministeren toa sit Endringsforslag til Slutningen af 1ste Stykke af § 17 tilbage ved 2den Behandling, for at det under 3dje Behandling kunde blive underkastet en fornyet Overvejelse i Forening med Ministeriet. Udvalget har nu stillet dette Endringsforslag under Nr. 2, som er Ministerens Forslag i en noget modificeret Skikkelse; men man nærer det Haab, at Forslaget vil kunne blive modtaget af den ærede Minister. Den egentlig væsentlige Forandring, der vil ske ved dette ny Forslag, til § 17, bestaar i, at det ikke, saaledes som efter det i Lovforslaget vedtagne, bliver Politimesteren, der kommer til at skønne over Rigtigheden af den Anmeldelse, som Gjeren indgiver over sit formentlige Tab i Anledning af de Forholdsregler, der blive trufne under Udbrud af en ondartet smitsom Sygdom. Efter Endringsforslaget skal Politimesteren efter Forhandling med den skadelidte gøre Indstilling gennem vedkommende Amtmand til Indenrigsministeren, der derpaa resolverer i Sagen; for Staden Kjøbenhavn sker Indstillingen af Politidirektøren. Endvidere hedder det i Endringsforslaget: „Intet Spørgsmaal, vedrørende Krav paa saadan Erstatning, kan indbringes for Domstolene. Dog kan den, der er misfornøjet med den ham tillagte Erstatning, forlange dens Størrelse fastsat ved Taksation af 3 uwillige af Retten udmeldte Mænd; Udgifterne ved Taksationsforretningen bæres af det offent-

lige.“ Det vil ikke kunne nægtes, at dette Endringsforslag noget vidtløstiggør Afgørelsen af Erstatningsspørgsmaalet, men paa den anden Side maa det ogsaa indrømmes, at man ved Endringsforslaget, som det nu foreligger, opnaar en større Garanti imod, at der udbetales mere i Erstatning til en Gjer for det Tab, som han vil paastaar at have lidt, end hvad der i Virkeligheden kan tilkomme ham, og det maa man jo anse for heldigt. Jeg skal derfor paa det bedste anbefale dette Forslag.

Indenrigsministeren (Jørgerslev):

Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at den Affattelse, § 6, næstsidste Stykke, sit ved 2den Behandling i Landstinget, er at foretrække for den Affattelse, Paragraffen vil faa, naar Endringsforslaget Nr. 1 vedtages. Endringsforslaget Nr. 1 er imidlertid et vel bekendt Forslag, og den her stete Forandring har mødt Modstand i det andet Ting. Jeg vil derfor ogsaa tilraade at vedtage Endringsforslaet. — Endringsforslaget Nr. 2 er en Modifikation af det Forslag, jeg tillod mig at fremsætte ved 2den Behandling og den Gang tog tilbage. Ideen til Forslaget er laant fra den saakaldte Epidemilov, Loven af 30te Marts 1892, § 25, sidste Stykke, der er modificeret saaledes, som dette Lovforslag krævede. Det ærede Udvalg, som jeg har konfereret med, har ønsket, at Bestemmelsen om Overtaksation skulde udgaa, derved er Endringen forskjellig fra den af mig ved 2den Behandling stillede, og at den endelige Taksation skulde fastsættes af 3 uwillige, af Retten udmeldte Mænd. Jeg kan ligeledes anbefale denne Endring til Vedtagelse. — Jeg ønsker kun at gøre endnu en Bemærkning angaaende et Forhold, som af et æret Medlem er blevet omtalt her under Forhandlingerne, nemlig Spørgsmaalet om en mere udstrakt Ordning af Embedsdyrlægeværnet end den, vi nu have. Jeg er vedblivende af den Mening, at en saadan er ønskelig. Jeg har meget vel været opmærksom paa Spørgsmaalet under dette Lovforslags Behandling, men jeg finder det temmelig vanskeligt, netop under de nuværende Forhold, at gaa til en Organisation, thi, som et gammelt Ord lyder, man skal ikke organisere over for Fjenden. Ved Fjenden mener jeg de Kvægsygdomme, hvormed Landet nu er besængt, man maa derfor hjælpe sig paa anden Maade. Det er ganske sikkert, at Veterinærhygiejne ikke kan være til Stede overalt, hvor hans Hjælp kunde ønskes, særlig under de nuværende Forhold, men saa hjælper Ministeren sig paa den Maade — som ogsaa er forudsat i den